

Tovariši!

S ponosom proslavlja naša gasilska četa svojo 25 letnico. Je to precej dolga doba, ki je bila tudi včasih težavna, saj se je moralo društvo boriti z marsikaterimi težavami. Pripominjam in ugotavljam, da je ta obletnica le obletnica potrditve društvenih pravil, dočim je ostajalo gasilstvo v tem kraju že davno nekako pred 85 leti. Kronika priča, da je sodelovala poleg ostalih dveh brizgaln, ki sta gasili požar v št. pavelski tovarni leta 1867 tudi domača brizgalna. Ta brizgalna je bila last št. pavelske občine in je bila shranjena v Dolenji vasi.

Vaščani Sv. Pavla in Dolenje vasi so imeli nalogo, da skrbijo za brizgalne in gredo z nje na pomoč v slučaju požara. To dolžnost so vestno izpolnjevali in vedno sodelovali pri gašenju požarov v bližini in daljni okolici. Tako so sodelovali tudi pri veliki požarni katastrofi v Seščah leta 1907, ko je pogorela cela vas.

Mi se danes sprašujemo zakaj ni bilo že takrat to se pravi pred 80 leti ustanovljeno gasilsko društvo, in zakaj je obstojala ta gasilska dolžnost in pripravljenost, ter skupnost le ob času požarov. Če pogledamo nazaj vidimo, da je stara avstrijsko-ogarska forsirala nemška gasilska društva. Naši ljudje so hoteli ustanoviti slovensko društvo, a se jim nekateri redki nemčurji delo overali. Ta trnja med zavednimi Slovenci in nemčurji so se vlekla ure do razpada stare donavske monarhije in šele po končani prvi svetovni vojni je prišlo do ustanovitve društva.

Inciativo za ustanovitev je dal jeseni leta 1920 torej pred 26 leti tov. Veber Avgust. Zbral je 20 sovaščanov sklical ustanovni občni zbor, ki je sprejel in predlagal društvena pravila. Odobritev pravil pa se je zavlekla do septembra 1921. Od takrat obstoja naša gasilska četa kot pravno telo in to obletnico obhajamo danes dočim bi lahko rekli, da sega obstoj gasilstva v leto 60 prejšnjega stoletja in je eno izmed prvih v celjskem okrožju.

Mlado gasilsko društvo si je postavilo lepe naloge. Pridno je pričelo delati in je bilo prvo leto, obstoja eno izmed najbolj aktivnih v bližini. Nabavilo si je najpotrebnejšo gasilsko opremo, gasilske kroje in skrbelo tudi za kulturno prosvetno delo, Vendar pa se je žal prehitro v društvu razdor. Spori med posameznimi člani so povzročali, da je bilo naše društvo neaktivno in ni znalo izrabiti časov dobre hmeljske sezone po vojni. Seveda je pa bilo to mrtvilo le v kulturno prosvetnem delovanju. Ni pa oviralo pripravljenosti in požrtvovalnosti kadar je bilo treba hiteti v nesreči bližnjemu na pomoč. Takrat so bili pozabljeni spori in sodelovanje pri požarih je bila prva naloga. Požrtvovalno je pomagalo pri požarih v Ojsterški vasi, Sv. Juriju, Gomilskem, Trnavi, Ločici i.t.d. in drugot v bližnji okolici.

Toda tudi društveni spori so ponehali ko je po letu 1928 prevzela društvo mlajša generacija. Zadala si je nalogo, da kupi moderno motorno brizgalno. To se ji je tudi posrečilo in leta 1936 je bila slavna blagoslovitev nove motorke. Po uspešnih prizreditvah je četa že dve leti nato l. 1938 nabavila gasilni avtomobil. Uspehi so bili res zavidni. Z novo brizgalno in avtomobilom pa četa ni bila zadovoljna. Poleg uniform in potrebnih gasilskih potrebščin si je hotela postaviti svoj dom. Žal pa ji je okupacija te načrte prekrižala. Toda okupacija je prizadela globoke in zelo občutne rane. Ne samo da vsa 4 leta ni pridobila ničesar. Nasprotno - okupator je preganjal naše člane, ki v času narodnega trpljenja in preizkušnje niso klonili in so sodelovali v narodno osvobodilnem gibanju, trdno zaupa-joč

v zmago pravične borbe teptanih narodov, Naša bodočnost je da se ~~na~~ teh naših neprestano spominjamo in jih imamo za vzgled.

Neizbrisno pa bodo ne samo v najslavnejši zgodovini našega naroda poleg ostalih junakov, talcev in preganjalcev ampak tudi v naših srcih zapisa imena članov naše gasilske čete, ki so ponosno verujoč v boljše dni našega naroda žrtvovali svoja mlada življenja na oltar domovine.

Imena Lapana Rudolfa, Lapana Antona, Vasle Jožeta, Randl Franca, Cestnih Filipa, Sorčana Viktorja žrtve okupatorjevega terorja in borcev NOV, članov naše čete nam bodo svetli lik in opomin, da smo vedno pripravljeni stati na braniku svobode, ki je terjala toliko žrtev. Prosim, da počastim spomin teh naših najboljših s trikratnim klicem Slava! Slava! Slava!

Izguba teh članov je težka nenadomestljiva. Vendar ne smemo kloniti. Še z večj~~o~~ ~~našim~~ požrtvovalnostjo moramo na delo, da čimprej obnovimo našo domovino in poskušamo popraviti gornje in škodo, ki jo je povzročil klef okupator.

Ob proslavi 25 letnice obstoja naše čete obljubljam da bomo še bolj strnili naše vrste in z nesebičnim delom za blagor ljudske skupnosti delali tako, kot nas uči največji sin jugoslovanskih narodov maršal Jugoslavije tov. **Titó**.

Le tako bomo lahko izpopolnili naloge, ki jih postavlja gasilstvu današnji čas in z vedrim čelom zrli v boljšo bodočnost delavnega ljudstva.